

πλήρωμα ἀγωνιζόμενον. Ὁ κυβερνήτης, προκαθήμενος τῶν ἄλλων, εἶδε τὸ σύνθημα ἐπιφωνῶν μακρότονον Ἄ . . . ! καὶ εὐθὺς αἱ κῶπαι, δεδεμέναι διὰ τροπωτήριον, ἀνεπετάννυντο συγχρόνως, καὶ ὑποτρίζουσαι περὶ τοὺς σκαλοῦς, ἐβυθίζοντο κατὰ τὴν πλάτην ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἐβρύθμως καὶ ἰσοχρόνως, ὥστε ἤκουες ἓνα μόνον ῥῆθον. Ἡ κωπηλασία ἐξηκολούθει οὕτω πως ἐπὶ τινα χρόνον, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ πρωτοστάτης, κύπτων βαθύταρον τοὺς ὄμους καὶ ἐλαύνων ἰσχυρότερον, εἶδεν οὕτω σιωπηλῶς νέον

Μυκονία.

σύνθημα, τὸ τῆς ἀναπαύσεως. Τότε αἱ κῶπαι ἤωρουσαν ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἄνω τῆς θαλάσσης ὡς ἀλκυόνος πτέρυγες, τὸ δὲ σκασιδίον ἐταχυνάυει ὡς πτηνόν. Μετὰ μικρὸν ὁ κυβερνήτης ἀνεφώνει ψάλλον σχεδόν • αἶθε πάριε, • καὶ ἐπανελαμβάνετο ἀπαραλάκτως τὸ πρῶτον ἔργον. Τὴν σιωπὴν διακοπτεν ἐνίστε ὁ θρανίτης κράζων, • θέμι, θέμι • ὁ ἔστι μεθερμηνηνόμενον ὁλοι ὄμοδ. Ἄλλ' ὅποια καὶ πόθεν ἢ λέξις αὕτη; Τὸ κατ' ἐμὲ, ἀγνοῶ· γνωρίζω μόνον ὅτι

ἢ Μύκονος, μεταξύ πολλῶν λέξεων καὶ φράσεων ἑλληνικωτάτων καὶ χαριεστάτων, ἔχει καὶ τινὰς τῶν ὁποίων ἀδύνατον ἴσως νὰ εὕρη τις τὴν ἐτυμολογίαν. Κατασκεύασον ὅποιανδήποτε περίοδον θέλεις, καὶ ἄψον ἐντὸς αὐτῆς τὴν φράσιν *μασοῦκα κιώρα*, καὶ μὴ δίσταζε ὅτι ἡ περίοδός σου θέλει ἐντελῶς ἐννοηθῆ ὑπὸ τῶν ἐντοπίων. • *Μασοῦκα κιώρα κ' ἔφθασε, μασοῦκα κιώρα κ' ἔφαγε, μασοῦκα κιώρα καὶ εἶπε,* • καὶ καθεξῆς. Ἐνὶ λόγῳ τὸ *μασοῦκα κιώρα* εἶναι ἄλλο ἄλλας ἀρτίων πᾶν εἶδος ἐδέσματος.

Τί δὲ *μασοῦκα κιώρα*; πῶς γράφεται τουλάχιστον; οὐδεὶς γνωρίζει, οὐδ' αὐτοὶ οἱ λογιώτεροι τῆς νήσου. Ὁ Στράβων, γράφων περὶ Μυκόνου, (Βιβ. Γ'. §. 9.) αἰνίττεται διὰ τινος παροιμίας ὅτι ἐν τῇ νήσῳ τάχτη • ἀγονται ὑπὸ μίαν ἐπιγραφὴν τὰ διεστραμμένα τῆ φύσει. • Μήπως λοιπὸν καὶ τὸ *μασοῦκα κιώρα* εἶναι χμαιρίον τι τέρας, ἢ, ὡς θὰ ἐλεγεν ὁ γεωγράφος, παρὰ φύσιν συγγένεια;

Φθὰς εἰς Μύκονον εὔρον ὄχλον πολὺν συνηγμένον περὶ τὸν αἰγιαλόν· εἶχον δὲ καταβῆ ἐκεῖ οὐχὶ μόνον διότι τοιαύτη ἡ συνήθεια εἰς τὰς νήσους ὁσάκις ἐρχονται ξένοι ἢ πλοῖα, ὡς εἶπον καὶ ἄλλοτε, (Πανδ. φυλ. 51. σελ. 59), ἀλλὰ καὶ διότι ἶδον σημαίαν κυμαινομένην μεγαλοπρεπῶς ἐπὶ τῆς ἀλιάδος μου· ὁ κυβερνήτης, εἰ καὶ σφοδρῶς ἀποτραπείς ὑπ' ἐμοῦ, δὲν συγκατένευσεν εἰς τὸ νὰ μὴ ἀναγγείλῃ μακρόθεν πρὸς τοὺς συμπατριώτας του τὴν τιμὴν τοῦ ὅτι ἔφερε τὸν διευθύνοντα τὸ Αἰγαῖον. Μόλις τὸ πλοῖον ἤγγισε τὴν ἀποβάθραν, καὶ αἱ ἐπ' αὐτῆς, ἀρπάσαντές με ἀπὸ τῶν χειρῶν, ἀπὸ τῶν βραχιόνων, καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης μασχάλης, με ἀπεδίωξαν ἐναέριον εἰς τὴν ζηράν.

Ὁμολογῶ ὅτι ἡ φιλοφρονησάτη αὕτη ὑποδεξίωσις εὐδόλως διέθρυψε τὴν φιλαυτίαν μου· οὐχὶ μόνον διότι ἀποστρέφομαι πᾶσαν ἐπίδειξιν, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ὑποδοχὴ ἔφερεν ἀσιατικόν, ἢ, ὡς ἂν ἐλεγες, δουλικὸν χαρακτῆρα. Καὶ ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ ἰδιώται ὄντες, δὲν πρέπει πώποτε νὰ λησμονῶμεν ὅτι οἱ πρῶτοι κατ' οὐδὲν ἄλλο διαφέρουσι τῶν δευτέρων, ἢ κατὰ ταῦτο μόνον ὅτι ἐτάχθησαν διὰ νὰ φροντίζωσι περὶ τῶν συμβαλλόντων εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἀρχομένων.

Ἄλλ' ἄλλη παινὴ, πολὺ δεινότερα, ἔμελλε νὰ διαδεχθῆ τὴν πρώτην· μόλις ἐτελείωσα ἀπονέμων προσησεις πρὸς τοὺς περιεστῶτας, καὶ ὑπεχρεώθην νὰ μεταβῶ, οὐχὶ εἰς τὴν εἰκίαν τὴν ὅποιαν ὠνόμασα, ἀλλ' εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα, διὰ νὰ δημηγορήσω.

Νὰ δημηγορήσω! Τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἂν ἡ φύσις μ' ἐπλάττε ρήτορα, καὶ ἂν ἡ τέχνη ἐτελειοποιεῖ τὸ ἔργον ἐκείνης, ἀμφιβάλλω ἂν, διατρέγων τὸ μεταξύ τῆς ἀναβάθρας καὶ τοῦ δημαρχείου βραχυτάτον διάστημα, ἐν μέσῳ πλήθους συνοδοιπορῶν θορυβούντων, κρινόντων, ἐπικρινόντων καὶ συμπιεζόντων με, ἤθελον κατορθῶσαι νὰ ἐφεύρω ὑπόθεσιν λόγου, ἢ, καὶ ἂν ἐφεύρισκον αὐτὴν, ν' αὐτογεδιάσω εὐπροσώπως τουλάχιστον.

Κατέφυγον τότε εἰς στρατήγημά τι· εἰσελθὼν εἰς τὸ κατάστημα, ἤρχισα νὰ ἐξέστάζω πότε καὶ ὑπὸ τί-